

Sprawa C-427/05

Agenzia delle Entrate — Ufficio di Genova 1

przeciwko

Porto Antico di Genova SpA

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony
przez Commissione tributaria regionale di Genova)

Fundusze strukturalne — Rozporządzenie (EWG) nr 4253/88 —
Artykuł 21 ust. 3 akapit drugi — Zakaz odliczeń — Obliczanie podstawy
opodatkowania — Uwzględnienie przyznanej pomocy wspólnotowej

Opinia rzecznika generalnego J. Mazáka przedstawiona w dniu 8 maja 2007 r. . . . I - 9305

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 października 2007 r. I - 9314

Streszczenie wyroku

*Spójność gospodarcza i społeczna — Pomoc strukturalna — Finansowanie wspólnotowe —
Przyznanie pomocy finansowej
(rozporządzenie Rady nr 4253/88 zmienione, rozporządzeniem nr 2082/93, art. 21 ust. 3 akapit
drugi)*

I - 9303

Artykuł 21 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 4253/88 ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między [sobą] oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi, zmienionego rozporządzeniem nr 2082/93, należy interpretować w taki sposób, że krajowe przepisy podatkowe, zgodnie z którymi pomoc ze wspólnotowych funduszy strukturalnych jest uwzględniana przy ustaleniu podstawy opodatkowania, są zgodne z tym rozporządzeniem. Odliczenia lub wstrzymania, których skutkiem jest zmniejszenie otrzymanych przez beneficjentów kwot pomocy wspólnotowej, a które nie pozostają z nimi w bezpośrednim i nierozzerwalnym związku, nie utrudniają bowiem skutecznego stosowania mechanizmów ustanowionych rozporządzeniem nr 4253/88.

Poza tym nie można uznać, by różnice istniejące pomiędzy beneficjentami funduszy strukturalnych z powodu różnych stawek podatkowych obowiązujących w państwach członkowskich mogły prowadzić do naruszenia zasady równego traktowania. Aby tak się bowiem działo, sytuacja beneficjentów pomocy wspólnotowej musiałaby być porównywalna. Przypadek ten jednak nie zachodzi, jako że beneficjenci uzyskują pomoc w określonym kontekście społeczno-ekonomicznym, właściwym ich państwu członkowskiemu, a wobec braku harmonizacji na poziomie wspólnotowym kwestii obliczania podstawy opodatkowania obiektywne różnice pomiędzy przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie w państwach członkowskich prowadzą nieuchronnie do powstania różnic pomiędzy beneficjentami.

(por. pkt 18–21 i sentencja)